

Van Mil choqueert, imponeert én laat lachen in snoeiharde theatersolo

'Een kans van 1 op 22 miljoen dat je de staatsloterij wint, een kans van 1 op 57 duizend dat je getroffen wordt door de bliksem, een kans van 1 op 300 dat je vandaag in een hondendrol stapt én een kans van 1 op 3 (!) dat er vandaag kanker bij je geconstateerd wordt'.

Slechts één van de vele choquerende uitspraken die voorbijkomen in de zeer aangrijpende theatersolo Vals Plat van Kitty van Mil. Even hoor je de zaal naar adem happen, zie je menigeen verschrikt om zich heen kijken en voel je dat een ieder zich in een fractie van een seconde realiseert dat hij of zij zomaar de volgende kan zijn. De volgende voor wie deze theatersolo zomaar eens de keiharde werkelijkheid kan worden. Dat je deze golf van gevoelens en gedachten door de zaal voelt gaan, is misschien wel het grootste compliment dat we Kitty kunnen geven.

In Vals Plat schiet het hele leven van een kankerpatiënt in anderhalf uur aan je voorbij. Van de diagnose tot de eerste chemo's, van de meest vreselijke operatie van haar leven tot de

Recensie

Lisa Achterkamp

Gezien: Kitty van Mil, Vals Plat

16 april 2015
Campustheater Nijmegen

operatie die haar haar leven weer een beetje teruggaf. En dat alles met en goede balans tussen een lach en een traan. Een voorzichtige lach om de pijnlijke maar toch grappige opmerkingen, een traan om de harde werkelijkheid in diezelfde opmerkingen.

Haar aanpak met liedjes en geluidsfragmenten zetten haar woorden kracht bij. Imponerende geluiden van MRI-scans snijden door de stille zaal. Bruut wordt het publiek met beide benen op de grond gezet. Even kan iedereen zich voorstellen wat voor hel het moet zijn als je door zo'n enge, grijze tunnel wordt geschoven. Onwetend of je ooit het licht aan het einde nog zal zien.

Het moge duidelijk zijn dat het een zegen is dat Kitty naar haar oncoloog luisterde. Hoewel Van Mil in

eerste instantie een sterke eigen wil had en enige behandeling weigerde: "Liever dood dan leven met maar één borst", wist hij haar, dankzij hun gedeelde passie voor theater, over de streep te trekken. Met de woorden: "Ik ben nu de regisseur en jij moet alle rollen in dit stuk willen spelen" stapte Kitty met een flinke dosis tegenzin het zware traject in.

Die flinke dosis tegenzin vertelt ze even in haar spel, maar al snel zet Kitty de spreekwoordelijke knop om en gaat ze ervoor. Wat een vechtlust heeft die vrouw. En wat kan ze trots zijn: ze overwon!

Zo trots als ze kan zijn op haar overwinning, zo trots kan ze ook zijn op haar theatersolo. Snoeihard en imponerend. Maar vooral taboedoorbrekend en een enorme eyeopener. Kitty weet kanker bespreekbaar te maken en laat ons keihard beseffen dat we het leven te allen tijde volop moeten leven!

Kitty, een diepe buiging voor jouw verhaal!